

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
24 500 ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Αριθ. Πρωτ.:57

Έν Κυπαρισσία τῆ 21ῆ Ἰανουαρίου 2022

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ, ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ,
ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ, ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΥ ΜΑΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Εὐλαβέστατοι Κληρικοί,
Χριστιανοί μου Ἀγαπητοί,

Πανηγυρίζουμε (σήμερα) τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου, ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐφόρου, προστάτου καὶ πολιοῦχου μας.

Ὁ Κύριος στὸ Εὐαγγέλιο λέγει σὲ ὅλους τοὺς μαθητές Του ὅτι θὰ ὁμολογήσει ἐνώπιον τοῦ Ἀνάρχου Πατρός Του ὅποιον ὁμολογήσει τὸ ὄνομά Του ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων: «Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» (Ματθ. 10, 32). Αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εἶχαν στὸ νοῦ τους πάντοτε ὅλοι οἱ πιστοὶ ποὺ ἔγιναν μάρτυρες.

Εἶχαν πάντοτε στὸν νοῦ τους καὶ τὸν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;» (Ρωμ. 8,35)

Δηλαδή, τί μπορεῖ νὰ μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ποὺ θυσιάστηκε γιὰ μᾶς; Θλίψη ἀπὸ ἐξωτερικὲς αἰτίες ἢ στενοχώρια ἀπὸ ψυχολογικὲς; Διωγμὸς ἢ πείνα; Κίνδυνος ἢ σφαγή;

Μὲ βαθειὰ πίστη καὶ ἀγάπη ἀκλόνητη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ζοῦσε καὶ τὰ ἔγραψε καὶ μαρτύρησε.

Τὴν ἴδια ζωντανὴ πίστη εἶχαν καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες, καθὼς φάνηκε ἀπὸ τὴν ἀνδρεία, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὸν θάνατό τους.

Ὁ ἅγιος Χαράλαμπος μὲ πίστη θερμὴ εἶχε προσοικειωθεῖ ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ζοῦσε σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἐθνικοὶ τότε γνώριζαν τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τὴν ζωὴ τους. Ὅταν διέταζε ὁ αὐτοκράτορας διωγμὸ, ὁ τοπικὸς ἄρχοντας ἤξερε ποιοὶ εἶναι οἱ Χριστιανοὶ καὶ ποιὸς ὁ πρεσβύτερος.

Τὸν συνέλαβε λοιπὸν καὶ τὸν ὑπέβαλε σὲ πολὺ σκληρὰ βασανιστήρια. Ἀλλὰ ὁ ὑπέργηρος πρεσβύτερος Χαράλαμπος εἶχε τὴν πίστη τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν. Τὰ φοβερὰ βασανιστήρια δὲν τὸν ἔκαμψαν καὶ ὁ μαρτυρικὸς του θάνατος ἐνέπνευσε περισσότερὴ ἀνδρεία στοὺς Χριστιανοὺς.

Εἶναι ἐπομένως ὅλοι οἱ μάρτυρες, καὶ μαζί τους ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος, παραδείγματα γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς κάθε ἐποχῆς.

Μπροστὰ σὲ διαφορετικὲς καταστάσεις βρισκόμαστε σήμερα, ἢ πίστη ὅμως τῶν Ἁγίων μαρτύρων μᾶς καθοδηγεῖ.

Μέσα στὰ φοβερὰ δεσμωτήρια, ἂν καὶ μακριὰ ἀπὸ τὶς συνάξεις τῶν ἄλλων πιστῶν, ἔμεναν προσηλωμένοι στὴν πίστη καὶ στὴν προσευχὴ. Τοὺς Ἅγιοις Ἀποστόλους Παῦλο καὶ Σίλα τοὺς ἔριξαν στὴν «ἐσωτέρα φυλακὴ» καὶ δέσμευσαν τὰ πόδια τους στὸ τρομερὸ βασανιστήριον τοῦ «ξύλου» (Πραξ. 16,24), δηλαδὴ ἔδεσαν τὰ πόδια τους σὲ ἓνα εἰδικὸ ξύλο, ὥστε νὰ τοὺς εἶναι ἀδύνατη κάθε κίνηση. Ἀλλὰ ἡ ἀπαίσια φυλακὴ ἔγινε τόπος προσευχῆς, δοξολογίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ θείου κηρύγματος.

Αὐτὸ τὸ παράδειγμα εἶχαν πάντοτε οἱ ἅγιοι μάρτυρες· καθιστούσαν τὰ φοβερὰ δεσμωτήρια Ἐκκλησίες.

Ἐλάχιστες φορές μπόρεσαν νὰ λειτουργήσουν ἐκεῖ, κάποιες φορές μπόρεσαν οἱ ἄλλοι πιστοὶ νὰ στείλουν ἐκεῖ τὴν θεία μετάληψη.

Ἀλλὰ οἱ Ἅγιοι μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν ὑπομονὴ ἔβλεπαν πάντα νοερῶς τὸν Κύριο, ὅπως ὁ Ἅγιος πρωτόμαρτυς καὶ Ἀρχιδιάκονος Στέφανος, λίγο πρὶν τὸν λιθοβολήσουν, «εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ» (Πραξ. 7,56), δηλαδὴ εἶδε τὴν ἐνδοξὴ λαμπρότητα καὶ τὸ ἀπρόσιτο φῶς, πὺ φανερῶνει τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Χριστὸ στὰ δεξιά.

Ὅσοι πιστοὶ δὲν εἶχαν συλληφθεὶ ἔφευγαν ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ διωγμοῦ, διότι ἡ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ λέγει: «ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς εἰς τὴν πόλιν ταύτην, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην» (Ματθ. 10,23).

Ἐφευγαν λοιπὸν οἱ πιστοὶ καὶ βρισκόντουσαν σὲ ξένα μέρη τελείως ἄγνωστοι. Ἐκεῖ δὲν εἶχαν κανένα στήριγμα, μόνο τὸν Θεὸν καὶ τὰ ὑποδείγματα τῶν ἀγίων τῶν ἀρχαιοτέρων.

Δὲν εἶχαν τὴν Θεϊαν Λειτουργία κατὰ τις Κυριακὲς καὶ τις ἄλλες ἑορτές. Δὲν ξεχνούσαν ὅμως ὅτι καὶ ὁ προφήτης Ἡλίας φεύγοντας τὰ φονικὰ σχέδια τῆς Ἰεζάβελ κρυβόταν στὰ βουνὰ, χωρὶς τις θυσίες καὶ τις ἑορτές.

Καὶ οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες στὴν Βαβυλώνα, καὶ μέσα στὸ καμίνι, ἔλεγαν στὴν δέησή τους «καὶ οὐκ ἔστιν... ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὐρεῖν ἔλεος. Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν» (Δαν. 3,38-39). Δηλαδή δὲν προσφέρονται πλέον ὀλοκαυτώματα, οὔτε ἀναίμακτες θυσίες, οὔτε θυμίαμα, οὔτε καὶ ὑπάρχει ναὸς καὶ θυσιαστήριον, γιὰ νὰ προσφέρουμε ἐνώπιόν σου τις θυσίες μας καὶ νὰ βροῦμε ἔλεος, ἀλλὰ ἄς προσφερθοῦμε ὡς θυσία ἐνώπιόν σου καὶ ἄς γίνουμε δεκτοὶ ἀπὸ Σε μὲ ψυχὴ συντετριμμένη καὶ πνεῦμα ταπεινωμένο. «Ἠμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήναι ἀπὸ σοῦ ὅ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται» (Δαν. 3,29-30). Δηλαδή ἀμαρτήσαμεν πράγματι, διεπράξαμε ἀδικίες, παρέβημεν τὸν Νόμον σου, ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ Σέ, ἐξεκλίναμε ἀπὸ τις ἐντολές σου καὶ ἀπὸ τὰ προστάγματά σου, δια νὰ ζήσουμε εὐτυχεῖς καὶ ἀσφαλεῖς.

Θλιβόντουσαν γιὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ ναοῦ, τὴν κατάργηση τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ἑορτῶν καὶ γιὰ τὴν διασπορὰ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μὲ βαθεῖα ταπείνωση ἰκέτευαν τὸν Θεό.

Μὲ τις ἴδιες ταλαιπωρίες θὰ ἔζησαν καὶ ἄλλοι ἅγιοι γιὰ τοὺς ὁποίους λέγει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι «περιῆλθον... ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι... ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαις τῆς γῆς» (Ἐβρ. 11,37-38). Δηλαδή περιήρχοντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ στερούμενοι, θλιβόμενοι, ὑποβαλλόμενοι σὲ πολλὰ κακουχίες, περιπλανῶντο στὶς ἐρημιές, στὰ ὄρη, στὰ σπήλαια καὶ στὶς τρυπες τῆς γῆς.

Ἀναγκάστηκαν ἀπὸ τοὺς διωγμοὺς πολλοὶ παλαιοὶ ἅγιοι νὰ στερηθοῦν τὴν λατρεία στὸν ναό. Ἀναγκάστηκαν ἐπίσης ἀπὸ τοὺς διωγμοὺς, ὅλοι οἱ μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες, νὰ στερηθοῦν τὴν κοινὴ προσευχὴ

ἢ ἐπειδὴ εἶχαν φυλακιστεῖ, ἢ ἐπειδὴ εἶχαν ἐγκαταλείψει τὸν τόπο καὶ τις κατοικίης τους, κατὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου.

Ὅλοι αὐτοὶ ὅμως εἶχαν προσηλωμένο τὸν νοῦ τους στὴν προσευχή, δόξαζαν τὸ Πανάγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ βεβαίως ἀπέκρουαν τὸ μεγάλο ἁμάρτημα νὰ «ἐκπειράζουν» τὸν Κύριο καὶ νὰ ἀπαιτοῦν νὰ θαυματοργήσει (Δευτ. 6,16 – Ματθ. 12,38-39). Δηλαδή λέγει ἡ Ἁγία Γραφή: δὲν θὰ θέσεις σὲ πειρασμὸ καὶ δοκιμασία τὸν Κύριον. Γενεὰ πονηρά, ποὺ πρόδωσε καὶ καταπάτησε τὴν πίστη της πρὸς τὸν Θεόν, ζητεῖ τώρα μὲ ἀξίωσιν θαῦμα.

Ὅλοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες εἶναι ὑποδείγματα γιὰ μᾶς καὶ στὴν περίστασι αὐτὴν τῆς πανδημίας.

Δοξάζουμε τὸ Πανάγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ζητοῦμε νὰ ἀπομακρύνει κάθε κακό, πράττουμε ὅτι λέγει ἡ ἱατρικὴ καὶ ἐλπίζουμε στὸ ἄπειρο ἔλεος τοῦ Θεοῦ, γνωρίζοντας «ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν (Ρωμ. 8,28), ποὺ σημαίνει ὅτι σὲ ὅσους ἀγαποῦν τὸν Θεὸν ὅλα τὰ περιστασιακὰ βοηθοῦν γιὰ τὸ καλό τους.

Θερμὸς εὐχέτης πρὸς τὸν ἔφορο, πολιοῦχο, προστάτη καὶ διδάσκαλο ἡμῶν, ἅγιον, ἐνδόξον ἱερομάρτυρα Χαράλαμπον τὸν θαυματοργόν, γιὰ τὴν δικὴν του πρεσβείαν πρὸς τὸν Κύριόν μας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Τὸ Τριφυλίας καὶ Ἐλευσίνας Χρυσόφορος

Σημείωσις: Ἡ παρούσα Ἐγκύκλιος νὰ ἀναγνωσθῇ εὐκρινῶς κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους τοῦ θαυματοργοῦ καὶ τὴν Κυριακὴν 13^{ην} - 2^{ου} - 2022 ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος. Ὅσοι Ἱερεῖς ὑπηρετοῦν σὲ δευτέρη ἐνορία νὰ τὴν διαβάσουν σ' αὐτὴν τὴν προηγούμενη Κυριακὴ.